

Fallefen: Da jeg tillod mig at komme ind paa dette Spørgsmaal, var jeg dog ikke saa uvidende, som det ærede Medlem (Schlegel) formoder. Jeg kender flere Byer, som ere meget større end Kjøbenhavn og Frederiksberg tilsammen, og som udgjøre een Kommune, saaledes Byen Paris, og for at tilfredsstille denne Klokketaarnspatriotisme er der Intet til Hinder for, at dette Kvarter kan blive kaldet Frederiksberg Kvarter paa samme Maade, som man taler om Holmens Kvarter. Der er ikke det Mindste i Veien for at inlemme det Kvarter i Hovedstaden, og hvis Indbyggerne have lidt mindre Skatter nu, er det et Spørgsmaal, om de ikke burde være større for Diebliffet af mange Hensyn, som man kan faae Die for, naar man læser Frederiksberg Kommunalbestyrelses Forhandlinger, og som man desuden kan erfare, naar man bevæger sig i de vildsomme Egne derude. Særligt er det en stor Fordel for Frederiksberg at være knyttet til Hovedstaden, være knyttet til Kjøbenhavn, kort sagt, en Fordel for dem, der ikke have denne specifikke Klokketaarnspatriotisme.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning, hvorved

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 45 St.

Endelig foretoges den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

(Lovforslaget findes i Till. A Sp. 1401).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Magius: Efter at Revisionen af Hærløven under 25de Juli dette Aar er bleven gennemført, er det nødvendigt, at der bliver arbejdet hen til saa hurtigt som muligt at bringe Forplejningskorpsen i Overensstemmelse med den Ordning, der nu er indtraadt. Jeg tror, vi maa indrømme, at Forplejningskorpsen, som det hidtil har været ordnet, i det Væsentligste paa en tilfredsstillende Maade har løst de Opgaver, der have været stillede til det. Det er selvfølgelig gaadt med Hensyn til det paa samme Maade som med Hærløven af 1867, med Hensyn til hvilken man satte sine Forhaabninger til, at det værnepligtige Befalingspersonale skulde kunne hjælpe endel i Hæren. Paa samme Maade vilde man hjælpe sig i Forplejnings-

korpsen, men det er glippet begge Steber. Man maa selvfølgelig se at raade Bod derpaa ved at forsøge det faste Personale. Naar vi nu se paa den første Paragraf i den forelagte Lov, da se vi, at der er slet den Forandring, at man istedetfor at kalde Vedkommende Intendantter og Underintendantter nu gaar hen og giver dem Officerskarakter. Hvorfor dette sker, er mig ikke rigtig klart. I den første Tid, jeg har kjendt til Armeen, begyndte vi med Regnskabsførere. De vare, om ikke af Navn, saa dog i det Mindste med Hensyn til Uniform og Distinktioner klædt paa samme Maade som det Vaaben, de tjente i. Derpaa gif man over til at give dem en særlig Mundering og Benaevnelse, og nu er man kommen tilbage til at kalde dem Officer og give dem Officersdistinktioner. Der er maaske indhentet en Del Erfaringer, siden man er kommen tilbage til det Resultat. Jeg skal ikke sige Noget enten for eller imod dette, men derimod er der en anden Bestemmelse, der staar her, som jeg ikke kan give min Samflemning, det er, at man i selve Korpsen gjør to Afdelinger med Hensyn til Kapitainsskassen, skaber en overordnet Kapitainsskasse og en mere underordnet, en regnskabsførende Kapitainsskasse. Det tror jeg aldrig vil bidrage til en god Tone i Afdelingerne, naar man paa den Maade deler Kapitainsskassen i forskellige Klasser. Hvad kunde der være i veien for at gjøre denne Klasse til Kapitainsskasse, saa at man havde Lov til i Statskassen, paa samme Maade som i Hæren, at indbrage Kræfter, som maatte anses fortrinnsvis egnede til denne Tjeneste og lod det være en Uretfærdighed for dem at komme derind. Paa denne Maade vilde man faae ligesaa gode Kræfter som paa den anden. Dertil kommer end yderligere, at naar vi se hen til Vilaget, hvorledes Sagen er filltet op med Hensyn til Lønningsforholdene, saaledes som de ville stille sig ved Forplejningskorpsen for Finantsaaret 1880—81 — det er et Mars Budget, ubearbejdet efter Sætsene for det her foreslaaede Intendanturkorps — saa vil man se, at der er opført 22 Kapitainere. Man pleier ellers, naar der er en Tredeling i en Lønningsklasse, at sætte en Trediedel i hver Klasse, men det er ikke Tilfældet her. Der er kun sat to eller tre i den første Lønningsklasse, hvorimod de andre ere komne ned i anden og tredie Lønningsklasse. Nu have Kapitainerne i Virkeligheden ikke været saa høit lønede, at det vilde være for meget, om man delte Kapitainsskassen ligesom i tre Dele og satte en Trediedel i hver, som Tilfældet er i Hæren, og som Tilfældet er i enhver Lønningsklasse. Se vi yderligere paa denne Oversigt, finde vi tillige, at de syv faste Intendantter, som nu ere gaaede over til at blive Premierlieutenantter, har man ved Overslaget — det er kun et Overslag, den endelige Løn kan muligvis blive højere — sat paa 900 Kr., medens de tidligere stode paa 1,400 Kr., og jeg tror, det er almindelig anerkjendt, at Intendantposterne altid have